

Microrelat guanyador en la categoria d'alumnes de 1r i 2n d'ESO:

NO EM RATLLIS!

— No em ratllis, no em ratllis! —cridava un pobre corindó, que havia aconseguit fer-se passar per diamant.

El pobre corindó sabia que si no passava la prova no podria complir el seu somni, que era ser la perla d'un anell per a gent de classe alta. Però tot i les súpliques del corindó, el joier el va ratllar amb un diamant i, al veure que hi havia deixat una gran marca, el va dipositar en una caixa que va obrir de nou al cap d'hores. El corindó, mineral amb novè grau de duresa en l'escala de Mohs, havia sigut ratllat per un diamant, cosa que volia dir que no era diamant i que no podria ser feliç. El joier el va agafar i modelar i el va encastar en un petit anell, destinat a gent més mediocre. El va col·locar en una capseta i el va tancar. L'endemà va sentir com el joier venia la capseta. Va veure com la capseta s'obria i una noia es posava vermella i somreia. Després, el noi va agafar l'anell i l'hi va col·locar a la mà. Potser no era tan mala idea, que l'haguessin ratllat.

Pseudònim: Llàgrima daurada

Lluna Vinyes

2n d'ESO

IEA Oriol Martorell (Barcelona)